

“Gezi” Direnişinin Yıldönümünde Direnişin Bir Siyasi Yorumu

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Per, 05/06/2014 - 22:44

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünsün

Haziran direnişi; emperyalist bir yabancı proje olan, ülkede “korku imparatorluğu” kuran, polis devleti yöntemleriyle baskı ve terör estiren AKP iktidarına karşı, halkımızın, özellikle gençliğimizin, ülkemizdeki siyasi muhalefet boşluğundan da kaynaklanan diğer bir başka nedenle bizzat kendisinin spontane olarak bir protesto hareketidir.

Halkımız ve gençliğimiz; bu şanlı spontane vetosunun bedelini, 6 insanının yaşamını yitirerek, 13 insanının gözlerinin birini kaybederek ve onlarca insanının kafa travmasını yaşayarak, ödemiştir.

AKP iktidarının polis devleti, bu baskı ve terörü gayet bilinçli olarak uygulamaktadır. Başbakan bizzat “*Talimatı ben verdim!*” diye bu gerçeği itiraf etmiştir. Aynı devlet şiddeti ve devlet terörü; sadece “Gezi” direnişinde değil, bu sene 1 Mayıs Taksim gösterilerinde, Yatağan işçilerinin “Özelleştirmeye karşı” direniş eylemlerinde, Soma faciası nedeniyle yapılan protestolarda vs. gibi çeşitli toplu gösterilerde sürekli ve sistemli uygulanmaktadır.

Başbakan Erdoğan’ın ve AKP hükümetinin siyasi niteliği, artık “yarı” diktatörlüktür.

Bu “yarı” diktatörlüğün dayandığı iki temel vardır:

- Birincisi; yasama, yürütme ve büyük ölçüde yargı gibi devlet erklerinin, TÜBİTAK, Adli Tıp, RTÜK, YÖK vs. gibi kamuoyunda fikir oluşum sürecini etkileyen bilimsel ve basın yayın mekanizmalarının AKP’nin tam denetiminde olması ve
- İkincisi; AKP’nin 12 yıldır sırf bu günler için oluşturduğu polis ordusu(Çevik Kuvvetler), son çıkan yasayla tamamen Başbakanın denetimine giren MIT ve gösterilerde zaman zaman ortaya çıkan eli sopalı ve eli silahlı karanlık provokatörlerdir.

AKP ve Başbakan’ın stratejik amacı, halkın anayasal ve yasal ifade, gösteri ve haber alma özgürlüğünü bütün bu baskı ve terör mekanizmalarıyla bastırarak, her türlü gösteri hak ve özgürlüklerini engelleyerek, ülkede AKP iktidarı aleyhine siyasi bir ortamın oluşmasını engellemektir.

Başbakan Erdoğan ve hükümetinin yönetim tarzını “yarı” diktatör olarak nitelemem gayet bilinçlidir. Çünkü bu yönetim tarzı, bu “yarı” diktatörlük; görünüşte Türkiye’de hala anayasa ve yasalar yürürlükte, muhalefet partileri mevcudiyetlerini koruyabiliyorlar, yandaş olmayan basın, çok sınırlı da olsa, hükümetin uygulamalarını eleştirebiliyor vs. gibi belli ölçüde demokrasinin kurum ve kuralları işliyormuş gibi halkı ve dünya kamuoyunu aldatıcı bir perdenin arkasında uygulanmaktadır.

Gerçekte ise son tahlilde Türkiye, Başbakan Erdoğan’ın diktasıyla yönetilmektedir.

Başbakan Erdoğan’ın ve AKP hükümetinin “yarı” diktatörlüğünün en güçlü olduğu nokta da en zayıf olduğu nokta da bu “yarı” kavramında gizlidir.

Başbakan Erdoğan’ın ve AKP hükümetinin “yarı” diktatörlüğünü “güçlü “ yapan nokta, demokrasi aldatmacasıyla kamuoyunun yanıltılmasıdır. Ne yazık ki bu yanılgıya muhalefet partileri de düşmektedir. Dolayısı ile halk, AKP’nin ve Erdoğan’ın gerçek yüzünü görmekte yanılmaktadır.

Başbakan Erdoğan’ı ve AKP hükümetini “Zayıf” yapan nokta ise, Başbakan Erdoğan’ın çok istese de “tam” diktatör olamaması; halkı, "yarım" ve sahte demokrasiyle aldata bilmek için ister istemez bazı muhalefet boşluğunu bırakmak zorunda kalmış olmasıdır. Tabii ki bu boşluktan yararlanmasını bilene!

İşte 31 Haziran 2013 tarihinde fitili ateşlenen şanlı “Gezi” hareketi, spontane olarak AKP’nin bu “yarı” diktatörlüğünün en zayıf noktasından yararlanmasını bilen bir muhalif hareket olarak ülkemizin siyasi tarihine geçecek olan bir harekettir. Dolayısı ile “Gezi” Direnişi gerçek bir muhalefet hareketidir.

Ne var ki Başbakan Erdoğan ve hükümeti, diktatörlüğünün bu en zayıf olduğu boşluğu da olağan üstü bir polis şiddeti ve terörü ile kapatmaya çalışmış, bana göre, ne yazık ki bu konuda da Başbakan Erdoğan ve hükümeti başarılı olmaktadır.

AKP’nin siyasi ve ideolojik değerlendirilmesine gelince; AKP bir ABD “İlmimli İslam” projesidir. AKP iktidarı, bir anlamda gayri milli, gayri meşru bir yabancı projedir.

Emperyalist bir projenin Ortadoğu’da taşeronluğunu yapan, Türkiye’de ülkemizin kurucu ideolojisi olan Atatürkçülüğü tasfiye ederek yerine dinci-muhafazakâr ve ekonomide liberal bir rejim inşa etmeye çalışan bu iktidara karşı, ne yazık ki henüz bilinçli ve akıllı bir siyaset yürüten gerçek bir muhalefet hareketi yoktur.

AKP; iktidar stratejisini, halkın bölünmüşlüğüne dayandırmış, bu bölünmüşlüğü kesin ve net çizgilerle kendi iktidar olanaklarını ve politikasını azami ölçüde kullanarak pekiştirmekte ve derinleştirmektedir. AKP’nin başarılı formülü, “ *böl, parçala, yönet*” tir!

Halkın bölünmüşlüğü çeşitli alanlarda ve çeşitli motivasyonlarla ve çeşitli biçimlerde kışkırtılmakta ve derinleştirilmektedir. En başta Türk-Kürt ayrımı, uygulanan “Açılım” politikasıyla, ülkemizin Doğu ve Güneydoğu illerinin ırkçı şoven Kürtçülere tamamen teslim edilmesiyle yapılmaktadır. Alevi-Sünni ayrımı, devletin resmi kurumu olan Diyanet İşleri eliyle ve devletin gizli açık provokasyon timleriyle cinayet işlemekten bile sakınmayan bir tarzda yürütülmektedir.

Halkımızı siyasi olarak bölen en büyük ayırım ise, AKP’ye oy veren, AKP yandaşı olanlara Başbakan Erdoğan yönetimindeki devletin gösterdiği özel ilgi ve teveccüh ile muhalif olanlara ayrımcı, aşağılayıcı ve dışlayıcı tavırla göze çarpmaktadır.

İktidar yandaşları ve muhalif laikçiler, Dinciler-Dinsizler, Baş örtülü Onlar-Olmayanlar, Türkler-Kürtler, Aleviler-Sünniler vs. gibi paramparça olmuş bir ulus; ne içerde birbirleriyle belli bir dayanışma ve yardımlaşma ruhuyla kardeşçe birlikte çalışıp yaşayarak ülkemizi kalkındırabilir ne de Türkiye’yi dünyada saygın, itibarlı, barış ve refah içinde yaşayan onurlu bir ülke olarak gösterebilir.

Aslında halkımız çoğunlukla; iktidarın, hem vahşi kapitalist ekonomi politik uygulamalarına hem anayasa, yasa ve hukuk dışı idari kararlarına çok kızmakta, öfkelenmekte fakat büyük ölçüde örgütsüz ve dağınık olduğu için bütün bunlar karşısında çaresiz kalmaktadır.

ABD emperyalizminin bir “İlmimli İslam” projesi olan bu gayri milli, gayri meşru, anti demokratik, anayasa, hukuk ve yasa tanımaz, özgürlük ve adalet kasabı, emek ve doğa düşmanı, kadın ve çocuk sömürücüsü, rüşvet ve yolsuzlukla kirlenmiş “yarı” diktatör AKP iktidarının devrilmesi ancak;

• Toplumsal olarak, başta işçi sınıfı olmak üzere bütün milli güçlerin birlikte ki bu birlikteliğe

ülkedeki yerli fakat AKP'ye muhalif burjuvazinin bir kanadı(Örneğin Koç Holding gibi) da katılacağı bir ulusal veya milli cephenin kurulması ve

· Siyasi olarak ta meclis içi ve meclis dışı bütün muhalefet olanak ve araçlarını kullanarak, bu “yarı” diktatörlüğü devirebilecek bir ulusal (milli) cephenin kuruluşuna öncülük edebilecek bir siyasi partiyi ortaya çıkarmakla mümkündür.

AKP ve Başbakan Erdoğan'ın “yarı” diktatörlüğünü devirebilecek bu ulusal (milli) cephenin kuruluşuna ön ayak olacak bir siyasi partinin henüz ülkemiz siyaset sahnesinde olmayışı, işte **asıl ana sorun budur**.

Muhalefet partileri olarak CHP ve MHP, AKP iktidarının “yarı” diktatörlüğünü maskeleyen, “Ülkede demokrasi var!” sahtekârlığını gizleyen yalancı muhalefet rolünü oynamaya devam ettikleri sürece AKP'yi ve Başbakan Erdoğan'ı tahtından indiremezler.

İşçi sınıfının partisi olma iddiasını taşıyanların veya ulusalcı, solcu olan partilerin ise henüz bu çapta bir milli cepheye öncülük yapabilecek, olgun ve akıllı bir siyaset yürütebilecek ne yetenekleri var ne de güçleri!

O halde “Gezi” direnişinden bir yıl sonra önümüzde duran ve acil çözüm bekleyen ana sorun hâlâ gerçek bir muhalefet boşluğunun doldurulmamış olmasıdır.

Bir yıl önceki “gezi” direnişinin kendiliğinden yapmaya çalıştığı, bu siyasi görevi yerine getirebilecek, yani AKP'nin bu korku, şiddet, sömürü, yalan, dolan, rüşvet, yolsuzluk, baskı ve terör dolu “yarı” diktatörcü yönetimini devirebilecek ulusal(milli) bir demokratik cepheyi inşa etmeye istekli ve yetenekli bir siyasi parti henüz ortaya çıkmamıştır.

Böyle bir parti, var olan muhalif partilerin politikalarının ve yönetimlerinin değişimiyle mi mümkün olur, yoksa yeni bir oluşum mu gereklidir, bunu zamanla olaylar gösterecektir. Şanlı “Gezi” direnişi; doldurulmasını, ülkemizin tarihsel olarak en büyük ihtiyaç olarak duyduğu bu boşluğu, sadece göstermiştir; o kadar! Gerisi siyasetin görevidir.

Aksi takdirde Türkiye, AKP belasını daha uzun yıllar çekmeye mahkûm kalacaktır!

Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye!

Mehmet ÇAĞIRICI

mehmet.cagirici@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]

Kaynak URL (20/04/2024 - 03:49 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/%E2%80%9Cgezi%E2%80%9D-direnisinin-yildonumunde-direnisin-bir-siyasi-yorumu>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>